Beschikking van de President van het Hof

van 16 juli 1963

Procestaal: Frans

In de gevoegde zaken 35-62 en 16-63 R:

André Leroy,

gewezen hulpfunctionaris en gewezen ambtenaar in tijdelijke dienst bij de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, Rue Astrid 20, Luxemburg,

vertegenwoordigd door mr. P. F. Ryziger, advocaat bij de Conseil d'Etat en bij de Cour de Cassation, Rue de Longchamp 64, Parijs,

ten deze domicilie gekozen hebbende ten kantore van mr. E. Arendt, advocaat bij de Cour d'Appel te Luxemburg, Rue Willy Goergen 6, Luxemburg,

Verzoeker

tegen

Hoge Autoriteit van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal,

vertegenwoordigd door G. Sautter, juridisch adviseur bij de Hoge Autoriteit, terzake door deze als gemachtigde benoemd krachtens artikel 20 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie,

bijgestaan door mr. J. Coutard, advocaat bij de Conseil d'Etat en bij de Cour de Cassation van Frankrijk, Rue de Lisbonne 58, Parijs,

ten deze domicilie gekozen hebbende te haren kantore, Place de Metz 2, Luxemburg,

Verweerster

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN

Overwegende dat verzoeker op 5 december 1962 en 5 maart 1963 ter Griffie van het Hof verzoekschriften heeft ingediend, waarbij hij beroep heeft ingesteld tegen de weigering van de Hoge Autoriteit, hem in vaste dienst aan te stellen;

dat verzoeker in een op 22 juni 1963 ter Griffie van het Hof ingediend verzoekschrift heeft geconcludeerd, dat het den Hove behage:

„Te verstaan dat de tenuitvoerlegging van de in de gevoegde zaken 35-62 en 16-63 bestreden beschikkingen zal worden opgeschort;

Derhalve,

Te verstaan dat op de in het verleden door Leroy beklede post geen ambtenaar in vaste dienst kan worden benoemd, zolang geen uitspraak is gedaan op de door Leroy ingestelde beroepen tegen de weigering om hem in vaste dienst aan te stellen;

Te verstaan dat, waar de positie van verzoeker als hulpfunctionaris van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal het gevolg is van de weigering hem in vaste dienst aan te stellen, artikel 52 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Gemeenschap te zijnen aanzien buiten toepassing blijft;

De beslissing ten aanzien van de kosten aan te houden;"

Overwegende dat verweerster op 3 juli 1963 opmerkingen heeft ingediend betreffende het verzoekschrift in kort geding, waarin zij concludeert dat het den Hove behage:

„Het door Leroy ingediende verzoek niet-ontvankelijk, althans ongegrond te verklaren;

Kosten rechtens;"

Overwegende dat partijen, na behoorlijk te zijn opgeroepen, op 10 juli 1963 voor de President zijn verschenen en hun mondelinge opmerkingen hebben voorgedragen;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT

Overwegende dat artikel 83, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering bepaalt, dat een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van een handeling slechts kan worden ontvangen, indien de verzoeker tegen die handeling beroep heeft ingesteld bij het Hof;

dat verzoeker stelt dat zijn verzoek ontvankelijk is omdat het uitschrijven van een vergelijkend onderzoek voor de post die hij vroeger bekleedde, alsmede het verlopen van zijn contract als hulpfunctionaris, rechtstreeks voortvloeien uit de weigering om hem in vaste dienst aan te stellen, welke weigering hij ten principale bestrijdt;

dat dit betoog van verzoeker faalt;

dat verzoeker, ingeval de integratie op hem was toegepast, volgens artikel 93 van het Statuut van de Ambtenaren van de E.G.K.S. recht had gehad op een vaste aanstelling in een rang en een salaristrap binnen het bij het Statuut vastgestelde bezoldigingssysteem, doch geen recht had op een bepaalde post; dat overigens geenszins is bewezen, dat hij in geval van integratie zou zijn aangesteld op de post waarvoor het genoemde vergelijkende onderzoek is uitgeschreven;

dat derhalve niet kan worden aangenomen, dat het uitschrijven van een vergelijkend onderzoek voor deze post rechtstreeks voortvloeit uit de in de hoofdzaak bestreden beschikking;

dat derhalve het eerste onderdeel van de vordering in kort geding niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker in de tweede plaats vordert, dat een statutaire bepaling niet van toepassing zal worden verklaard;

dat artikel 83, paragraaf 1, van het Reglement slechts spreekt over opschorting van de tenuitvoerlegging van handelingen;

dat de werking van een statutaire bepaling niet kan worden beschouwd als een handeling in de zin van artikel 83, paragraaf 1, van het Reglement;

dat deze werking was te voorzien op het tijdstip waarop verzoeker zijn benoeming als hulpfunctionaris aanvaardde;

dat overigens ook de vernietiging van de in de hoofdzaak bestreden handeling niet tot gevolg zou hebben, dat verzoeker zijn functie als hulpfunctionaris zou behouden;

dat derhalve ook het tweede onderdeel van de vordering in kort geding niet-ontvankelijk is;

Gezien de processtukken;

Gehoord partijen;

Gelet op artikel 39 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en artikel 33 van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;

Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;

Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;
geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

de volgende

BESCHIKKING

De vordering is niet-ontvankelijk;

De beslissing ten aanzien van de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 16 juli 1963.

De Griffier, — *De President,*
A. Van Houtte — A. M. Donner